

[Indenrigsministeren.]

at de er ubrugelige i det praktiske Liv, at lave dem saadan, at der kræves Enstemighed af alle dem, der i denne Henseende kommer i Betragtning. For man maa nu en Gang huske, at der er Interessemødsætninger paa dette Omraade, Interessemødsætninger, som — for at bruge et Udtryk, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Partis Formand har brugt en Gang angaaende Indlemmelsesforhold — forudsætter, at der er nogen, som kan hugge Knuden over.

Jeg maa i denne Forbindelse minde om, at det, der i § 1, 4de Stykke, særlig tages Sigte paa, er de Forhold, som, efterhaanden som Udviklingen skrider frem, oftere og oftere forekommer, at opvoksede Stationsbyer gaar paa tværs af Kommune-grænserne, og der derigennem opstaar irrationelle Forhold indenfor den kommunale Administration, som gør det ønskeligt ud fra saglige Hensyn at gaa til Deling. Men, som sagt, det er et af de Omraader, hvor man udmærket kan drøfte mulige Ændringer.

Det ærede Medlem var betænkelig ved Bestemmelsen i § 5, som den er formet af Indenrigsministeriet, hvorefter det forudsættes, at Protokollen kan føres af en Sekretær. Det forekommer mig, at det er en Bestemmelse, som er ganske selvfølgelig. I en Række store Landkommuner har man kontormæssig Medhjælp, en Sekretær, og det er urimeligt, at det ikke skulde være forudsat i Loven, at denne Sekretær kan føre Protokollen under Sogneraadets Møder.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at Bestemmelsen i § 11, 2det Stykke, hvorefter det fastslaaes, at hvis et Medlem i Valgperiodens Løb udtæder af et staaende Udvalg o. s. v., hvori han er indvalgt af en bestemt Gruppe, tilkommer det den samme Gruppe at besætte den ledigblevne Plads, forudsætter politiske Linier ved Kommunalvalgene. Det maa jeg modsige. Det gør den ikke paa nogen Maade. Bestemmelsen taler om, at den paagældende er indvalgt af en bestemt Gruppe, men der kan jo udmærket tænkes Grupper af anden Karakter end politisk, hvad der ogsaa findes baade i Købstæderne og i Landkommunerne, og det vilde dog være en Urimelighed, at hvis en Gruppe, hvad enten den nu er politisk eller er valgt paa en Lokaliste eller hvad den nu er, havde en saadan Styrke, at den kunde vælge et Medlem til et staaende Udvalg og derefter f. Eks. det paagældende Medlem døde,

Sogneraadet saa ved Flertalsvalg skulde kunne holde den paagældende Gruppe ude af dette Udvalg Resten af Valgperioden. Bestemmelsen her tager ikke Sigte paa andet end at hindre et saadant urimeligt Forhold.

Det ærede Medlem sagde dernæst angaaende § 12, at han kunde ønske, det blev fastslaaet, at der var en Pligt til at udføre disse særlige kommunale Hverv, ogsaa en Pligt for Borgerne udenfor Sogneraadet, idet det ellers maaske kunde gaa saadan, at der ydedes Betaling derfor, og Byrderne var jo store nok i Forvejen. Den Betragtning forstaar jeg, men det er jo ikke saadan, at denne Byrde ikke bliver der, selv om den skal udføres af Enkeltmand uden Betaling; Forholdet er blot det, at Byrden saa skal bæres af den enkelte, skønt det drejer sig om et Hverv, som er nødvendig for hele Kommunen og for alle Kommunens Beboere. Der opstaar derfor uvægerlig den Tanke, om det ikke er rimeligt, at Byrden af den Art, som er en Nødvendighed for den kommunale Administration, bæres af Kommunen som en Helhed og ikke ensidigt paalægges Mennesker, som maaske slet ikke har Evne til at alene at bære denne Byrde.

Angaaende det ærede Medlems Indvendinger mod § 13 og mod Bestemmelserne vedrørende den kommunale Beskatning vil jeg sige, at jeg forstaar ærligt talt ikke disse Betæneligheder. Det ærede Medlem sagde, at der her var for søgt at sætte en Løfteparagraf ind, saaledes at man, hvis man stemte for Paragraffen, derigennem havde afgivet et vist indirekte Løfte om at gaa med til foreliggende Forslag her i Tinget paa disse Omraader. Det siger sig selv, at det har ikke paa nogen Maade været Tanken, og det ligger jo slet ikke i den Affattelse, Lovforslaget har.

Jeg har givet Lovforslaget denne Affattelse mest af Hensyn til, at naar det dog er saadan, at man maa regne med, at der indenfor et rimeligt Tidsrum sker Ændringer baade i Skoletilsynslovgivningen og med Hensyn til de kommunale Skatter, er der noget urimeligt i, at vi nu paa dette Tidspunkt, naar vi giver en ny Landkommunallov, sætter de gældende detaillerede Regler derind, som saa maaske kommer til at staa der i 20—30 Aar — man ved jo ikke, hvor længe en ny Landkommunallov kommer til at gælde — saaledes som vi nu i et Utal af Aar har haft Bestemmelser staaende i den gældende